

ЧУЖДИ ПАРИ

Прохладна привечеръ. По безлюдната улица слабо отекватъ стъпките на закъснѣли минувачи. Малката Анка излѣзе предъ пѣтните врата и се огледа наоколо. Тя потърси Сашко и Минка да играятъ.

Анка погледна още единъ пътъ къмъ тѣхната кѣща, въздѣхна тихо и заскача леко на единъ кракъ. Едно закъснѣло птиче цвѣрка на съседното дърво и тя го затърси съ очички между клоните. Като гледаше нагоре, тя обиколи дървото, но птичето не намѣри. То се бѣ свърѣло и каточели нарочно се скрило отъ нея. Анка напраздно се мѣчеше да го намѣри. Като обикаляше така дървото, тя стѣпи върху нѣщо, което зашумѣ въ краката ѝ. Анка се наведе и го взе. Бѣше нѣкакъвъ пакетъ, обвитъ грижливо съ чиста бѣла книга, и превързанъ съ конецъ.

— Какво ли е това?

Анка затича весело въ кѣщи и извика на майка си:

— Мамо, мамо, вижъ какво намѣрихъ!

— Какво е това? — запита майка ѝ и взе пакета. Попипа го леко и внимателно го разтвори. Но тя се отдрѣпна учудена и съ страхъ попита:

— Какво е това? Пари, много пари! Боже мой, Анче, отъ кѣде ги донесе? Отъ кѣде ги взе?

— Намѣрихъ ги на пѣтя, мамо, — каза Анка и надникна въ разтворения пакетъ.

— Боже мой, — заваяка се майка ѝ, — кой ли ги е загубилъ? — И тя трѣгна къмъ вратата.

Въ този мигъ отъ съседната пресѣчка изскочи, безъ шапка, съ разбъркани коси, и праздна разтворена чанта въ едната рѣжа, дѣдо Иванъ — разсилниятъ отъ общината. Тичаше клетиятъ старецъ и се вайкаше.

Анкината майка разбра и го запита:

— Дѣдо Иване, какво се е случило?

— Охъ, не знаете, госпожо, не знаете какво ми се случи! Божицко, какво ще правя сега? Какво ще правятъ клетите ми дечица? — извика стариятъ и пакъ се заозѣрта.